

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

28.07.2026

י"ד באב תשפ"ו

בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה

בפני: עו"ד איה דויטשר קורנהאוזר – מ"מ אבה"ד - יו"ר המותב
גב' אורנה שלי – נש"מ מורים - חברת מותב
גב' רות גטניו – הסתדרות מורים - חברת מותב

התובעת: נציבות שירות המדינה

באמצעות ב"כ עו"ד דניאלה תמם

הנאשם: נועם ורדי

באמצעות ב"כ עו"ד ליאור שטצלר

גזר דין

הנאשם מועסק בשירות המדינה כעובד הוראה החל מיום 1.9.2017, והורשע על ידינו לאחר שהודה בכתב תובענה מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של מעשה או התנהגות הפוגעים במשמעת שירות המדינה ובהתנהגות שאינה הולמת את תפקידו, לפי סעיפים 17(1) ו- 17(3) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (להלן: "החוק").

כתב התובענה המתוקן מייחס לנאשם כי בתקופה הרלבנטית לכתב התובענה, עת שימש כמורה למקצועות פיזיקה, מדעים ומתמטיקה בחטיבת ביניים במרכז הארץ, ניהל בכיתה שיח החורג באופן מהותי מהנורמות המקובלות במסגרת חינוכית, ושהשמיע אמירות בלתי מותאמות לגיל התלמידים.

הצדדים עתרו במשותף לאמצעי משמעת של נזיפה חמורה; פיטורים לאלתר תוך תשלום פיצויי פיטורים; פסילה לשירות המדינה ובכלל זה למשרד החינוך למשך 5 שנים. עוד הסכימו הצדדים ביניהם על פיצוי כספי בסך 5,000 ₪ לכל אחת מ 2 המתלוננות, ובסה"כ 10,000 ₪.

ב"כ התביעה טענה כי עובד הוראה מחוייב בעמידה ברף התנהגותי גבוה, הנגזר מן האחריות והאמון הניתנים באנשי חינוך. לטענתה, הנאשם בהתנהגותו הפר את חובתו המקצועית והערכית, ופגע בתחושת הביטחון, המוגנות והאמון של התלמידות והוריהן במערכת החינוך. עוד טענה כי חומרת המעשים מתחדדת נוכח דפוס ההתנהגות המתמשך והחזרתיות של התבטאויות מסוג זה בפני תלמידים. מנגד שקלה התביעה את הודאת הנאשם וקבלת אחריות על ידו, אשר מנעה התייצבות 4

מדינת ישראל נציבות שירות המדינה בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

קטינות להעיד בבית הדין, וכן חסכה בזמן שיפוטי. עוד נשקלה על ידי התביעה העובדה שהיה מורה מקצועי מוערך לאורך השנים. ב"כ התביעה ציינה כי אימהותיהן של התלמידות הסכימו להסדר בלב כבד, במטרה למנוע את עדות הקטינות בבית הדין, אך הביעו קושי לנוכח ההפחתה בחומרת האישומים.

נציגת משרד החינוך תמכה בהסדר הטיעון, והגישה טפסי הערכה וצפיה מתיקו האישי של הנאשם, ובהם תיעוד שיחת משוב המתייחסת לנהלי שיח מקובלים בבית הספר.

ב"כ הנאשם טען לכיבוד הסדר הטיעון, וציין כי הנאשם, בן 51, אב ל 3 ילדים, מהם 2 לומדים בחינוך המיוחד, עבר בגיל 40 מעולם הניהול במגזר הפרטי להוראה, מתוך תחושת שליחות עמוקה. ב"כ הנאשם טען כי לאורך השנים התבלט הנאשם כמורה מבריק, מסור, משקיע ואוהד באופן יוצא דופן, אשר השקיע בסיוע פרטני לתלמידים מעבר לשעות העבודה. ב"כ הנאשם ביסס טענותיו באסופת מכתבי תודה מתלמידים ובהמלצות מורים ומנהלים. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בכשל בשיעור העשרה בסוף שנת לימודים בכיתת מצויינים, בפורום כיתתי רחב, ולא באינטראקציה אישית, פוגענית או אינטימית מול תלמידה. הנאשם טעה בכך שייחס לתלמידים בשלות רגשית המקבילה לבשלותם האינטלקטואלית. מיד לאחר השיעור, כשהבין שהתלמידות נסערות, ניגש להתנצל בפניהן. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם קיבל אחריות מלאה ומשלם מחיר כבד, לאחר שההליך המשמעתי גרם לשבר זהותי, משפחתי ונפשי לנאשם ולבני משפחתו. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם המשיך ללמד באותו בית ספר שנה שלמה נוספת, ללא כל תלונה. בהמשך עזב מרצונו את בית הספר, ועבר ללמד בשתי חטיבות אחרות בהצלחה רבה, מתוך מטרה לאפשר שקט לתלמידות.

הנאשם הביע חרטה עמוקה וטען כי מבין את הכשל בדבריו. הנאשם פרט כי השיעור התקיים כשיעור העשרה באוירת סוף שנת הלימודים, והשיח התפתח בעקבות שאלה של תלמידה לגבי לבוש חשוף והקשר לפגיעה מינית. הנאשם הדגיש כי ביקש להבהיר שאין כל הצדקה לפגיעה מינית וניסה לפתח דיון רעיוני בנושא חוק, תרבות ומעמד האישה, וכן לעודד תלמידות לפנות למקצועות ריאליים. הנאשם טען כי מעולם לא פנה אישית לתלמידה, לא שלח הודעות פרטיות, לא העיר לתלמידה על לבוש ולא נגע בתלמידה. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב התובענה המתוקן וקיבל אחריות מלאה על כך שלא עצר את השיח בזמן. הנאשם ציין כי בסקרי הוראה אנונימיים יזומים על ידו שהוא עורך באופן קבוע בקרב תלמידיו לצורך שיפור עצמי, הוא קיבל את הערכתם הגבוהה, וביקש שבית הדין יראה את מכלול דרכו במערכת החינוך, ולא יסגור בפניו לחלוטין את הדלת לשיקום חייו המקצועיים.

אשת הנאשם תארה את מסירותו של בעלה לחינוך ולתלמידים, לאחר שויתר על משכורת גבוהה במשרות ניהול כדי להתמסר להוראה ולחינוך ילדיהם הפרטיים וכלל ילדי ישראל. אשת הנאשם ציינה כי תלמידיו לשעבר שומרים על קשר עימו, ומביעים הערכה עצומה כלפיו, ותארה את השבר שהמשפחה מתמודדת עמו.

מדינת ישראל

נציבות שירות המדינה

בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

דיון והכרעה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות על סעיפים 17(1) ו- 17(3) לחוק. זאת בגין התבטאויות שהשמיע בכיתה במסגרת שיח אשר חרג מן הנורמות המקובלות במסגרת חינוכית, תוך השמעת אמירות בלתי מותאמות לגיל התלמידים.

משרד החינוך מפרסם תכניות להכוונת עובדי ההוראה בכיתות בשיח בנושאי מגדר ומיניות, בהתאם לגילאים השונים, ובכלל זה, לגילאי חטיבת הביניים. כאשר שיח חינוכי בנושאים אלה מובל מתוך אחריות פדגוגית והכוונת התנהגות יש בו כדי להעניק לתלמידים כלים נורמטיביים, קוגניטיביים ורגשיים להבנת מושגים דוגמת הסכמה מדעת, גבולות אישיים, תקשורת בין-אישית ומניעת אלימות מינית. במיוחד בעידן הדיגיטלי, עת בני נוער נחשפים מגיל צעיר למידע לא מבוקר באינטרנט וברשתות החברתיות, יש ערך בבית ספר הפועל במרחב זה כגורם מתווך ומכוון, ומרגיל את התלמידים לשיח אחראי השומר על רווחתם הנפשית והפיזית.

כתב התובענה הנדון, בו הודה הנאשם, והדברים בהם פנה אל בית הדין בטרם ייגזר דינו, מלמדים על כשל בממשק בין הגישה החינוכית הרצויה בנושא זה לבין השמירה על גבולות השיח בכיתה. הנאשם גלש לשיח חריג בעצימותו, אף אם כוונתו המקורית הייתה לייצר שיח חינוכי פתוח, באופן שפגע באמון המתלוננות והוריהן במערכת, בתחושת המוגנות של התלמידות ובסמכותו המקצועית של הנאשם בבית הספר. נדגיש כי יצירת אוירה מקבלת ופתוחה אין משמעותה שיתוף יתר של המורה בתכנים אישיים, או הבאת תכנים מיניים שאינם תואמי גיל. על עובד ההוראה להעמיד בפני התלמידים כלים להצבת גבולות עצמיים ולוויסות רגשי, מתוך דוגמה אישית, וודאי שלא ההיפך מכך.

התרשמנו מפער בין כוונה חינוכית עליה פרט בפנינו הנאשם בהרחבה לבין העדר כלים פדגוגיים ומקצועיים לקיום השיח מן הסוג אליו כיוון. כוונתו של הנאשם לייצר עם תלמידיו שיח פתוח בנושאי מגדר ומיניות לא נתמך בכלים מקצועיים, והתאפיין בחוסר הכשרה, באי הצבת גבולות ובחוסר רגישות. באין גבולות שיח ברורים וללא שפה חינוכית מווסתת, הפתיחות הפכה לטשטוש תפקידים, גלשה לשיח אינטימי מדי תוך הפיכת המרחב הכיתתי למרחב מביך, מערער ופוגע, שבו נחשפו תלמידים לחציית גבול מקצועי בין אדם מבוגר בעל סמכות לבין תלמידיו ותלמידותיו.

אחר הדברים האלה, ולאחר ששבנו ועיינו במכלול הראיות והחומרים שהוגשו לתיק בית הדין, ובכלל זאת אסופת הודעות התודה וההמלצות מטעם תלמידים והורים, לצד מכתבי ההמלצה וההערכה החמים שנכתבו על ידי מנהלי בתי הספר ומורים שעבדו עמו לאורך השנים, עולה תמונה של מורה מסור, אשר הקדיש מעצמו לקידום תלמידיו ולחיזוק ביטחונם העצמי בתחומי דעת המחייבים הרתמות והשקעה עקבית. במקרה הנדון מעשי הנאשם הביאו לאמצעי המשמעת המוסכמים שלהלן, אולם אין בהם כדי לסתום את הגולל על יכולתו לתרום מכישוריו ומקצועיותו בעתיד בתחום החינוך.

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

רכיב הפסילה המוטל על הנאשם במסגרת אמצעי המשמעת המוסכמים על הצדדים בהסדר הטיעון הנדון מתייחס לפסילה למשרד החינוך / שירות המדינה בלבד, כפי שהוצג בפני בית הדין במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים. הסוגיה התחדדה בטיעוני ב"כ הנאשם לכיבוד ההסדר, ללא התנגדות התביעה ומשרד החינוך, שנציגתו נכחה בדיון.

מכלל האמור עולה כי אנו מוצאות שהסדר הטיעון שהוצג בפנינו עומד במבחן האיזון בהתאם להלכת פלוני, ולפיכך נכבדו. לאחר שהצדדים הודיעו כי הופקד הפיצוי הכספי המוסכם בגובה 5,000 ₪ לכל אחת מ 2 המתלוננות, אנו מטיילים על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים :

1. **נזיפה חמורה.**
2. **פיטורים לאלתר משירות המדינה, תוך תשלום פיצויי פיטורים.**
3. **פסילה לשירות המדינה, ובכלל זה למשרד החינוך, למשך 5 שנים .**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 30 ימים.

רוית גטניו, חברה

אורנה שלי, חברה

עו"ד איה דויטשר קורנהאוזר

מ"מ אב בית הדין, יו"ר המותב